

Mál nr. 363/2020**M og
V v/ greiðslukortatryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu úr forfallatryggingu vegna veikinda.****Gögn.**

Málskot, móttakið 23.10.2020, ásamt fylgigögnum ásamt síðari athugasemdum.
Bréf V, dags. 6.11.2020.

Málsatvik.

M hafði keypt sér flugfarseðil til Gdansk í Póllandi með brottför 22. ágúst 2020 og heimkomu 5. september sama ár. Verð farseðilsins mun hafa numið 441,18 evrum. Með tjónstilkynningu 28. júlí 2020 gerði M kröfu um endurgreiðslu flugfarseðilsins úr forfallatryggingarlið greiðslukortatryggingar sem hún hafði í gildi hjá V þar sem hún hefði greinst með krabbamein og kæmist því ekki í ferðina.

V hafnaði bótaskyldu með vísan til þess að viðkomandi flugfélag hafi boðið M inneign að fjárhæð 421,18 evrur þannig að eftir stæðu 20 evrur sem væru innan eigin áhættu M í tjóninu.

M kveður V vera óheimilt að hafna endurgreiðslu þar sem inneign hjá flugfélaginu væri ekki lögmætur greiðslueyrir sem jafngilti endurgreiðslu farseðilsins eins og V væri skylt að inna af hendi. Að auki hafi inneignin einungis verið í boði í þrjá mánuði og hún hafi ekki getað nýtt inneignina innan þessara tímamarka, m.a. vegna veikinda sinna og lækni meðferðar vegna þeirra.

Álit.

Samkvæmt vátryggingarskilmálum forfallatryggingar þeirrar sem hér á í hlut bætir félagið bætir ferðakostnað sem greiddur er fyrir fram eða samið er um fyrirframgreiðslu á og ekki fæst endurgreiddur, að hámarki kr. 700.000 vegna hvers einstaks vátryggingaratburðar, ef hinn vátryggði kemst ekki í ferð af nánar tilgreindum ástæðum, þ. á m. veikinda hins vátryggða.

Í úrskurði nefndarinnar í máli nr. 103/2020, þar sem reyndi á sama skilmálaákvæði, var komist að þeirri niðurstöðu að samkvæmt orðalagi ákvæðisins sé skilyrði bótagreiðslu úr vátryggingunni að áfallinn ferðakostnaður fái ekki endurgreiddur. Þá segir svo í úrskurðinum, orðrétt: „Ágreiningslaust er að A hefur boðið M og X gjafabréf eða inneignarnótu og nemur verðgildi þess helmingi af verði ferðarinnar. Verður því að telja að helmingur ferðakostnaðar M og X hafi, í skilningi ofangreinds ákvæðis, verið endurgreiddur, en ekki verður séð að ákvæðið beri það með sér að endurgreiðslan þurfi að vera í sama greiðslueyri og upphafleg kaup fóru fram í. Þannig verður að líta svo á endurgreiðslu vegna ferðakostnaðar fáið, sbr. orðalag áður nefndrar skilmálagreinar, og skiptir þá ekki máli við mat á því að M og X hafi ekki tekið við umræddri endurgreiðslu eða tekið ákvörðun um hvort þau nýti sér hana.“

Í ljósi niðurstöðu nefndarinnar í framangreindu máli verður að líta svo á að inneign hjá viðkomandi flugfélagi hafi í tilviki M jafngilt endurgreiðslu flugfarseðilsins að þeirri fjárhæð sem nam inneigninni. Engin gögn hafa verið lögð fram í málinu sem staðfesta að einungis hafi verið unnt að nýta umrædda inneign í þrjá mánuði eða að M hafi verið útilokuð frá því að nýta sér inneignina vegna veikinda sinna. Eigin áhætta í hverju tjóni nemur 25.000 krónum. Mismunur á verði flugfarseðilsins og inneignarinnar er innan marka eigin áhættunnar. Af þessu leiðir að M á ekki rétt á bótum úr forfallatryggingarlið greiðslukortatryggingarinnar hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr forfallatryggingu hjá V.

Reykjavík, 1. desember 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.